

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6953/2559

นายละมุล หนูชัยโจทก์ นางชูลี สิริจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 46, ป.อ. มาตรา 352, ป.วิ.อ. มาตรา 192,
พ.ร.บ.จัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. 2499 มาตรา 22,
พ.ร.บ.ให้นำวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัด พ.ศ. 2520 มาตรา 3,
พ.ร.บ.จัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. 2499 มาตรา 3

ย่อ / หลักกฎหมาย

ในการวินิจฉัยอุทธรณ์ของโจทก์ ศาลอุทธรณ์ภาค 6 ต้องย้อนไปวินิจฉัยข้อเท็จจริงว่า การที่โจทก์ แก้วฟองทำให้จำเลยเสียเปรียบในการต่อสู้คดี และรถเกี่ยวข้าวคันที่โจทก์นำสืบอ้างว่าจำเลยยกยกออกไปขายให้แก่ อ. เป็นรถเกี่ยวข้าวคันเดียวกันกับที่โจทก์ฟ้องหรือไม่ อุทธรณ์ของโจทก์ดังกล่าวจึงเป็นการโต้เถียงดุลพินิจในการวินิจฉัยคำร้องขอแก้ฟ้องและการรับฟังพยานหลักฐานของศาลชั้นต้นอันเป็นอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง เมื่อความผิดที่โจทก์ฟ้องจำเลยมีระวางโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ จึงต้องห้ามมิให้อุทธรณ์ตาม พ.ร.บ.จัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง ฯ มาตรา 22 ประกอบ พ.ร.บ.ให้นำวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัด ฯ มาตรา 3 คดีที่โจทก์ขอให้จำเลยชดใช้ค่าเสียหายเป็นคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญา ซึ่งในการวินิจฉัยคดีส่วนแพ่งศาลต้องถือข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในคำพิพากษาคดีส่วนอาญา ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 46 ประกอบ พ.ร.บ.จัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง ฯ มาตรา 3 เมื่อศาลชั้นต้นฟังข้อเท็จจริงว่าจำเลยไม่ได้ยกยอรถเกี่ยวข้าวคันที่โจทก์ฟ้องไป ข้อเท็จจริงจึงต้องฟังยุติตามที่ปรากฏในคำพิพากษาคดีส่วนอาญาดังกล่าว การกระทำของจำเลยจึงไม่เป็นการกระทำละเมิดต่อโจทก์ จำเลยจึงไม่จำต้องชดใช้ค่าเสียหายให้แก่โจทก์

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 352 ให้จำเลยชดใช้ค่าเสียหายเป็นเงิน 700,000 บาท แก่โจทก์ ศาลชั้นต้นได้สวนมูลฟ้องแล้ว เห็นว่าคดีมีมูล ให้ประทับฟ้องจำเลยให้การปฏิเสธ วันนัดสืบพยานโจทก์ โจทก์ยื่นคำร้องขอแก้ฟ้อง ศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่าการยื่นคำร้องขอแก้ฟ้องของโจทก์ดังกล่าวอาจทำให้จำเลยเสียเปรียบในการต่อสู้คดี ประกอบกับจำเลยและทนายจำเลยคัดค้าน จึงไม่อนุญาตให้โจทก์แก้ฟ้อง ยกคำร้อง ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง โจทก์อุทธรณ์คำสั่งที่ศาลชั้นต้นไม่อนุญาตให้แก้ฟ้องและอุทธรณ์คำพิพากษา ศาลอุทธรณ์ภาค 6 พิจารณายกอุทธรณ์ของโจทก์ และยกฟ้องคดีส่วนแพ่ง (ที่มาและยื่นในคดีส่วนแพ่ง) ค่าฤชาธรรมเนียมทั้งสองศาลให้เป็นพับ โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า อุทธรณ์ของโจทก์ในคดีส่วนอาญาเป็นอุทธรณ์ในปัญหาข้อกฎหมายและจำเลยต้องชดใช้ค่าเสียหายให้แก่โจทก์เป็นเงิน 700,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยหรือไม่ เห็นว่า คดีนี้ศาลชั้นต้นมีคำสั่งยกคำร้องขอแก้ฟ้องของโจทก์โดยวินิจฉัยว่า การขอแก้ฟ้องของโจทก์อาจทำให้จำเลยเสียเปรียบในการต่อสู้คดี และมีคำพิพากษายกฟ้องโจทก์โดยวินิจฉัยสรุปได้ความว่า รถเกี่ยวข้าวรุ่นสตาร์ บิ๊ก ที่โจทก์นำสืบอ้างว่าจำเลยยกยกแล้วนำไปขายให้แก่นายอนงค์ แล้วไม่นำ

เงินที่ได้จากการขายรถเกี่ยวข้าวคันดังกล่าวมามอบให้โจทก์นั้นเป็นรถเกี่ยวข้าวคนละคันกับที่โจทก์ฟ้อง ข้อเท็จจริงที่ปรากฏในการพิจารณาจึงแตกต่างกับข้อเท็จจริงที่กล่าวในฟ้องในข้อสาระสำคัญในความผิดฐานยกยอก กรณีจึงไม่อาจลงโทษจำเลยได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 192 วรรคสอง โจทก์อุทธรณ์สรุปได้ความว่า การแก้ฟ้องของโจทก์ไม่ทำให้จำเลยเสียเปรียบ และข้อเท็จจริงที่ปรากฏในการพิจารณาฟังได้ว่าจำเลยได้ครอบครองรถเกี่ยวข้าวของโจทก์แล้วเบียดบังเอารถเกี่ยวข้าวของโจทก์ไปโดยทุจริตนั้น เห็นว่า ในการวินิจฉัยอุทธรณ์ของโจทก์ดังกล่าว ศาลอุทธรณ์ภาค 6 ต้องย้อนไปวินิจฉัยข้อเท็จจริงว่า การที่โจทก์แก้ฟ้องทำให้จำเลยเสียเปรียบในการต่อสู้คดี และรถเกี่ยวข้าวคันที่โจทก์นำสืบอ้างว่าจำเลยยกยอกนำไปขายให้แก่นายอนงค์เป็นรถเกี่ยวข้าวคันเดียวกันกับที่โจทก์ฟ้องหรือไม่ อุทธรณ์ของโจทก์ดังกล่าวจึงเป็นการโต้เถียงดุลพินิจในการวินิจฉัยคำร้องขอแก้ฟ้องและการรับฟังพยานหลักฐานของศาลชั้นต้น อันเป็นอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง เมื่อความผิดที่โจทก์ฟ้องจำเลยมีระวางโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ จึงต้องห้ามมิให้อุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ.2499 มาตรา 22 ประกอบพระราชบัญญัติให้นำวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัด พ.ศ.2520 มาตรา 3 เมื่อวินิจฉัยดังกล่าวข้างต้นแล้วประกอบกับคดีที่โจทก์ขอให้จำเลยชดใช้ค่าเสียหายเป็นคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญา ซึ่งในการวินิจฉัยคดีส่วนแพ่งศาลฎีกาต้องถือข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในคำพิพากษาคดีส่วนอาญา ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 46 ประกอบพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ.2499 มาตรา 3 เมื่อศาลชั้นต้นฟังข้อเท็จจริงว่าจำเลยไม่ได้ยกยอกรถเกี่ยวข้าวคันที่โจทก์ฟ้องไป ข้อเท็จจริงจึงต้องฟังยุติตามที่ปรากฏในคำพิพากษาคดีส่วนอาญาดังกล่าว การกระทำของจำเลยจึงไม่เป็นการกระทำละเมิดต่อโจทก์ จำเลยจึงไม่จำเป็นต้องชดใช้ค่าเสียหายให้แก่โจทก์ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 6 พิพากษายกอุทธรณ์ของโจทก์ในคดีส่วนอาญาและยกฟ้องในคดีส่วนแพ่งนั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นฎีกาให้เป็นพับ

องค์คณะ

สุรางคนา กมลละคร · ปิยกุล บุญเพิ่ม · ไพโรจน์ นวนุช

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/6953/2559>